Revista del Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears

VETERINÀRIA

JUNY 33

El Col·legi compleix un segle de vida

Assemblea General Ordinària, excursió a l'Ofre, curs de veterinari d'explotacions, xerrada d'Arranz al postgrau...

El col·lectiu de jubilats visita el Mercat de Sineu

Curs de VSF sobre la sobirania alimentària

Avepa # cas clínic # assessoria jurídica # els nostres centres # perfil # seguretat alimentària

Florentino & Tigre.
El combo perfecto.

Un compromiso digno de él.

Frontline® Combo se compromete con los gatos, ofreciéndoles una solución integral contra las pulgas y proporcionándoles la máxima seguridad en una sola presentación para todos los pesos.

MERIAL
es.merial.com

FRONTLINE® Combo
Fipronil (S)-metopreno
La eficacia es cosa de dos

FRONTLINE® COMBO SPOT ON **Composición cualitativa y cuantitativa:** Cada 100 ml de Frontline® Combo Spot On perro contiene: Fipronil 10 g; (S)-metopreno 9 g; Butilhidroxianisol (E320) 0,02 g; Butilhidroxitolueno (E321) 0,01 g; Etanol 7,9 g; Excipiente csp. Cada 100 ml de Frontline® Combo Spot On gato contiene: Fipronil 10 g; (S)-metopreno 12 g; Butilhidroxianisol (E320) 0,02 g; Butilhidroxitolueno (E321) 0,01 g; Etanol 7,9 g; Excipiente csp. **Forma farmacéutica:** Solución para aplicación tópica. **Indicaciones de uso:** Para el tratamiento de perros y gatos. El producto puede utilizarse contra las infestaciones por pulgas, solas o asociadas con garrapatas y/o piojos picadores. Eliminación de pulgas (Ctenocephalides spp). En el perro, la eficacia insecticida frente a nuevas infestaciones por pulgas adultas persiste durante 8 semanas y en los gatos persiste durante 4 semanas. Prevención de la multiplicación de pulgas por inhibición del desarrollo de huevos (actividad ovicida) y de larvas y pupas (actividad larvicida) que se generan de huevos puestos por pulgas adultas durante 8 semanas en el perro y 6 semanas en el gato, después de la aplicación. Eliminación de garrapatas (Ixodes ricinus, Dermacentor variabilis, Rhipicephalus Sanguineus). El producto tiene una eficacia acaricida en el perro que persiste hasta 4 semanas frente a garrapatas. En el gato su eficacia acaricida persiste hasta 2 semanas frente garrapatas (basado en datos experimentales). Eliminación de piojos picadores (Trichodectes canis y Felicola subrostratus). El producto puede utilizarse como parte de la estrategia de tratamiento para el control de la Dermatitis Alérgica por Pulgas (DAP). **Contraindicaciones:** En ausencia de datos disponibles, el producto no debe utilizarse en cachorros de menos de 8 semanas de edad y/o cachorros que pesen menos de 2 kg o gatitos que pesen menos de 1 kg. No utilizar en animales enfermos (enfermedad sistémica, fiebre...) o convalecientes. No utilizar en conejos, ya que podrían ocurrir reacciones adversas incluso con resultado de muerte. No utilizar en gatos las presentaciones destinadas para el perro, ya que esto podría llevar a sobredosificación. **Efectos indeseables (frecuencia y gravedad):** En caso de lamido, puede observarse un breve periodo de hipersalivación debido principalmente a la naturaleza del excipiente. De forma esporádica se han comunicado las siguientes reacciones adversas después de la utilización del producto: reacciones cutáneas transitorias en el punto de aplicación (decoloración de la piel, alopecia local, prurito, eritema) así como prurito general o alopecia. Excepcionalmente, tras la administración del medicamento, se ha podido observar hipersalivación, síntomas neurológicos reversibles (hiperestesia, depresión, síntomas nerviosos), vómitos o síntomas respiratorios. Administrar la dosis recomendada. **Precauciones especiales de uso:** Es importante asegurarse de que el producto se aplica en un área en la que el animal no pueda chuparse y de que los animales no se chupan unos a otros después del tratamiento. En el perro, deben evitarse los baños /inmersión en agua durante los 2 días siguientes a la aplicación del producto así como baños más frecuentes que una vez por semana, ya que no se han realizado estudios para investigar como afecta esto a la eficacia del producto. En el perro, antes del tratamiento, pueden utilizarse champúes emolientes, pero reducen la duración de la protección frente a las pulgas a aproximadamente 5 semanas cuando se utilizan semanalmente después de la aplicación del producto. Un baño semanal con un champú medicado de clorhexidina al 2% no afectó a la eficacia contra las pulgas durante un estudio de 6 semanas de duración. No se debería permitir que los perros nadasen en arroyos o estanques durante los 2 días después de la aplicación.(véase las precauciones especiales para la eliminación del producto no utilizado). Puede haber una adhesión de garrapatas solas. Por esta razón, no se puede excluir completamente la transmisión de enfermedades infecciosas si las condiciones son desfavorables. Las pulgas de los animales a menudo infestan la cesta, el lecho y las áreas de descanso de éstos, como alfombras y cierto tipo de mobiliario que debería ser tratado, en caso de infestación masiva, con un insecticida adecuado, al inicio de las medidas de control y limpiado regularmente con aspiradora. Evitar el contacto del producto con los ojos y la boca. Los animales o los operarios con hipersensibilidad conocida a los insecticidas o al alcohol deben evitar el contacto con Frontline® Combo Spot On. Evitar el contacto del producto con los dedos. Si esto ocurre, lávense las manos con agua y jabón. Después de exposición ocular accidental, aclarar el ojo suavemente con agua pura. Lavarse las manos después de su uso. Los animales tratados no deben ser tocados hasta que el punto de aplicación del producto esté seco, y no se debería autorizar a los niños a jugar con los animales tratados hasta que el punto de aplicación estuviera seco. Por lo tanto se recomienda que no trate a los animales durante el día, sino que se traten al atardecer, y que estos animales recientemente tratados no duerman con los propietarios, especialmente con los niños. No fumar, comer o beber durante la aplicación. **Posología:** La posología correspondiente a la dosis mínima recomendada es de 6,7 mg/kg de fipronil y 6 mg/kg de (S)-metopreno, por aplicación tópica sobre la piel. Así: Una pipeta de 0,67 ml Frontline® Combo Spot On perro 2 – 10 Kg por perro de más de 2 kg hasta 10 kg p.v. Una pipeta de 1,34 ml Frontline® Combo Spot On perro 10 – 20 Kg por perro de más de 10 kg hasta 20 kg p.v. Una pipeta de 2,68 ml Frontline® Combo Spot On perro 20 – 40 Kg por perro de más de 20 kg hasta 40 kg p.v. Una pipeta de 4,02 ml Frontline® Combo Spot On perro >40 Kg por perro de más de 40 kg de p.v. Una pipeta de 0,5 ml Frontline® Combo Spot On gato por gato de más de 1 kg de p.v. En ausencia de estudios de seguridad, el intervalo mínimo de tratamiento es de 4 semanas. **Modo de administración:** Mantener la pipeta derecha. Dar un golpecito en la parte estrecha de la pipeta para asegurarse de que todo el contenido permanece dentro del cuerpo principal de la pipeta. Romper la punta de la pipeta de un gesto seco en dirección hacia atrás. Separar el pelaje del dorso del animal en la base del cuello, enfrente de los omoplatos, hasta que la piel sea visible . Colocar la punta de la pipeta sobre la piel y apretar varias veces la pipeta para vaciar totalmente su contenido directamente sobre la piel en una mancha. **Sobredosificaciónes (signos, procedimientos de emergencia, antídotos):** No se han observado reacciones adversas en estudios de seguridad realizados en la especie de destino, en cachorros y gatitos de 8 semanas de edad, perros en crecimiento y perros de 2 kg y gatos de 1kg de peso aproximadamente tratados una vez a cinco veces la dosis recomendada. El riesgo de presentarse reacciones adversas (véase efectos indeseables) no obstante puede aumentar cuando se sobredosifica, por lo tanto los animales deben ser tratados siempre con el tamaño correcto de pipeta correspondiente a su peso corporal. Después del tratamiento puede aparecer prurito. La aplicación de una sobredosis del producto puede causar aspecto pegajoso del pelo en el punto de aplicación. No obstante, si ocurriera esto, desaparecerá dentro de las 24 horas después del tratamiento. **Precauciones especiales de almacenamiento:** No almacenar por encima de 30ºC. Almacenar en su envase original. **Presentaciones comerciales y números administrativos de identificación:** Frontline® Combo Spot On perro 2 -10 kg Nº de registro 1534 ESP 1 tarjeta blister de 1 pipeta de 0,67 ml con la punta estriada. Frontline® Combo Spot On perro 10 -20 kg: Nº de registro 1535 ESP 1 tarjeta blister con 1 pipeta de 1,34 ml con la punta estriada. Frontline® Combo Spot On perro 20 - 40 kg: Nº de registro 1536 ESP 1 tarjeta blister con 1 pipeta de 2,68 ml con la punta estriada. Frontline® Combo Spot On perro > 40 kg: Nº de registro 1537 ESP 1 tarjeta blister con 1 pipeta de 4,02 ml con la punta estriada. Frontline® Combo Spot On gato: Nº de registro 1538 ESP 1 tarjeta blister con 1 pipeta de 0,50 ml con la punta estriada. **Nombre y dirección del titular de autorización de comercialización:** MERIAL LABORATORIOS S.A C/Tarragona nº161. Locales D/E 08014 Barcelona. FABRICADO POR MERIAL 29 Avenue Tony Garnier 69007 Lyon Francia. PRESCRIPCIÓN VETERINARIA.

editorial

sumari

AVEPA: Cursos 4

Seguretat alimentària:
Reflexions d'un veterinari oficial 5

Veterinaris Sense Fronteres:
Curs sobre la sobirania alimentària 6

Portada:
Centenari del COVIB (1907 – 2007) 8

Actualitat: Arranz visita el postgrau 12

Perfil col·legial: Pablo Garcia 13

Actualitat: Excursió col·legial a l'Ofre 14

Actualitat:
Cicle de tertúlies • Conferència sobre cavalls 15

Actualitat:
Curs de veterinari d'explotacions • Assemblea 17

Els nostres centres veterinaris:
Clínica Veterinària Zooclínic 18

Col·lectiu de Veterinaris Jubilats • Col·legi 20

Pintura al COVIB • Assessoria Jurídica 21

Cas clínic: Resolució • Rectificació 22

Cent anys

El 20 de febrer de 1907 es va publicar a la *Gaceta de Madrid* (actual BOE) la Real Orden del Ministerio de la Gobernación de 18 de febrer que atorgava el reconeixement de corporació oficial de dret públic al Col·legi de Veterinaris de Balears.

Aquesta important fita va ser el començament del camí de la nostra entitat, que poc a poc al llarg dels darrers 100 anys, s'ha anat arrelant a les nostres illes, aglutinant tots els professionals veterinaris balears.

100 anys, tota una vida, amb importants canvis polítics, socials i econòmics, on la societat illenca de principis de segle, eminentment rural i agrària s'ha transformat en una altra urbana i de serveis. I enmig de tota aquesta voràgine, els veterinaris illencs, que no han tingut altre remei que anar-se adaptant en tot moment a les circumstàncies per tal de poder desenvolupar les importants tasques que han contribuït a que, a dia d'avui, les Illes Balears siguin una comunitat avançada i amb un alt nivell de vida.

Però tot així, encara manca un gran camí per recórrer. Si bé és clar que el paper dels veterinaris i la importància de les tasques que realitzen són essencials per a la salut de les persones i dels nostres animals, així com per al desenvolupament del nostre sector agrícola-ramader i per a la conservació del medi ambient, encara s'ha de millorar el reconeixement social i institucional de la professió.

La celebració del centenari és una gran ocasió per fer feina al respecte, i partint de la premissa de que el coneixement és un dels camins al reconeixement, el COVIB aposta per mostrar el potencial de la veterinària balear, allò que ha fet durant aquest darrer segle i en el que s'ha convertit en l'actualitat: un col·lectiu de professionals, amb un alt nivell de qualificació, que és fonamental pel benestar de tots els ciutadans de les Illes Balears. ■

Edita: Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears (COVIB). **Direcció veterinària:** Mireia Mayol. **Direcció periodística:** Dirkom. **Consell editorial:** Jesús Martínez, Tolo Palou, Lluís Riera, Francisco Solá. **Fotografia:** Jaime Reina. **Publicitat:** COVIB (Cecilio Metelo, 14 2ºD - Tel: 971 71 30 49). **Disseny i maquetació:** dDC. **Impressió:** amadip.esment. **Dipòsit legal:** LE-920-1998

El Comité de Redacció recorda als col·laboradors de la revista que poden utilitzar tant el català com el castellà en l'elaboració dels seus articles.
Veterinària no es fa responsable ni s'identifica amb les opinions que els seus col·laboradors expressen a través dels treballs publicats. Reservats tots els drets.
Prohibida la reproducció total o parcial de qualsevol informació gràfica o escrita per qualsevol mitjà sense el permís escrit del Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears.

Curs de laboratori per a ATV's

Iolanda Navalón i Joana Batallé, de l'Hospital Ars Veterinària de Barcelona, impartiren el taller a l'hotel Valparaíso de Palma.

El passat 13 de Juny es va portar a terme a l'Hotel Valparaíso de Palma un taller de laboratori per ATV que gaudí de gran acceptació per part del col·lectiu.

Iolanda Navalón, veterinària, i Joana Batallé, auxiliar, ambdues de l'Hospital Ars Veterinària de Barcelona, varen explicar pas a pas les principals tècniques de laboratori: hematòcrit, frotis sanguini, proteïnes plasmàtiques, sediment i tira d'orina, flotació de femtes, etc. Després, les assistents al taller varen poder realitzar cada una de les tècniques ajudades per les ponents fins a fer-ho de manera satisfactòria. Tothom quedà molt satisfet amb el desenvolupament d'aquest taller.

Voldríem agrair a Merial i Alcyon la seva col·laboració, sense la qual no hagués estat possible la realització del taller.

Reflexiones de un Veterinario Oficial sobre el cambio del rol de la Administración y de los Operadores de empresas alimentarias

Con los últimos reglamentos ha habido un aumento de siglas y palabras nuevas: APPCC, procesos, procedimientos, BSE, Prionix, tareas documentadas, digestión de muestras de triquina, etc. que, aparte de lo que suponen de incremento de nuestro bagaje cultural, han supuesto un gran aumento de trabajo de los Servicios Veterinarios Oficiales.

Aumento de trabajo que no se ha correspondido con un aumento proporcional de veterinarios en los mataderos ni, por supuesto, de los famosos ayudantes de inspección.

La Administración se escuda en un supuesto trasvase de responsabilidades de los Servicios Veterinarios Oficiales a los operadores de empresas alimentarias, a los cuales no se les ha explicado debidamente cuál es su nuevo papel. Al tiempo que se les exige unos gastos añadidos **1**: compra de digestor, análisis microbiológico de canales, análisis para detección de Salmonella, etc.

Y la cosa se complica en nuestra querida CAIB, cuando dichos operadores son otras instituciones públicas, las cuales se encuentran en varios casos, planteándose legislatura tras legislatura cuál debe ser el futuro de nuestros mataderos, no mirando en ningún momento su papel sanitario sino que están minando sus arcas, "para que se enriquezcan los carniceros". Así de simplista resulta el razonamiento de más de uno de nuestro ediles.

Y allí, en medio de este baile de nuevas tareas, responsabilidades a medio compartir y conceptos a medio digerir, por todas las partes implicadas, se encuentra madrugada tras madrugada, el currito de turno, eso sí, Servicio Veterinario Oficial, pero desorientado en su nuevo papel.

Pensamos que la Administración ha sido históricamente rácana en otorgar formación y no se deberían escatimar esfuerzos si realmente se quiere dar este paso de adecuarse de verdad a los nuevos Reglamentos europeos de higiene de los productos alimenticios. Hace falta mucha formación y dialogar para convencer, comparando sin miedo lo que se hacía y lo que se hace; ver realmente dónde aumenta la calidad de nuestro trabajo y reconocer dónde se ha perdido rigor.

El objetivo es que cada una de las partes asuma su papel.

1. *Antes, ya hablo como los viejos, pensábamos que el exigir gastos propios de la inspección al agente económico, menoscababa la independencia de la inspección. Fue un adelanto dejar de cobrar "atípicos". Y que la CAIB pague las botas y las batas, considero que es positivo, igual que el termómetro y el Phmetro. Por esto pienso si no ha sido un paso atrás el hacer comprar a la empresa el digestor.*

Juan Simó Seguí Vidal
Miembro de AVESA.

La sobirania alimentària arriba a Mallorca

Del 23 al 27 de juliol es va celebrar a Palma la 1ª edició del curs anomenat La Sobirania Alimentària com a estratègia del desenvolupament sostenible, organitzat per Veterinaris Sense Fronteres conjuntament amb altres entitats i ONG de l'àmbit agropecuari i de la cooperació internacional, amb el suport del Govern de les Illes Balears a través de la Conselleria d'immigració i Cooperació, el fons mallorquí de solidaritat i cooperació i la UIB. El curs es va celebrar en l'edifici Sa Riera de la UIB i anava dirigit al públic en general però amb especial incidència als estudiants universitaris.

La Sobirania Alimentària, tal com deixa entreveure el títol del curs, constitueix un nou enfocament en la lluita contra el subdesenvolupament i la fam en el món. Sorgeix de l'experiència i de la reflexió de moltes organitzacions agràries de base i d'algunes ONG per al desenvolupament, que han aconseguit establir, consensuar i consolidar aquest nou paradigma com una alternativa vàlida en la resolució dels problemes, totalment contraposada al model de desenvolupament que propugna l'economia globalitzada neoliberal, el qual es mostra incapaç de donar solucions globals i justes des del punt de vista econòmic, ambiental i social.

La Sobirania Alimentària considera els aliments com un dret, pel fet de ser béns de primera necessitat, contràriament al model econòmic dominant que els planteja com una mercaderia més, que com a tal entra sense cap restricció en el joc del lliure mercat. Aquest plantejament neoliberal provoca que el disseny de les polítiques agràries internacionals depengui fonamentalment dels interessos de les grans multinacionals agroalimentàries i dels governs dels països del Nord, amb el resultat d'un model agroalimentari internacional absurd, pel fet que imposa en cada racó del planeta el model agropecuari que més li interessa al sistema, sense tenir en compte per res les conseqüències socials, culturals o ambientals i ni tan sols la pròpia sostenibilitat econòmica en una regió determinada. En aquest sentit hem d'interpretar la imposició en els països del Sud de models de producció agroalimentària enfocats a l'exportació als països del Nord, dirigits per multinacionals, amb la connivència dels governs i terratinents locals, i que impedeixen el control per part de les comunitats pageses dels recursos productius, la qual cosa suposa en qualsevol cas la manca de seguretat alimentària, la manca d'opcions de desenvolupament per al conjunt de la població, així com greus desequilibris ambientals. Serveixi d'exemple il·lustratiu, n'hi ha molts més, el cas del monocultiu de la soja a Argentina o Brasil, fomentat per multinacionals i pels governs locals enlluernats per promeses d'increments ràpids del PIB, que té com a objectiu aportar matèria primera per a l'alimentació humana i animal del primer món, i ara també alimentar les plantes de fabricació d'agrocombustibles. Aquest cultiu, altament mecanitzat, moltes vegades basat en varietats transgèniques i altament

depenent de fertilitzants i plaguicides, necessita l'ocupació de moltes terres antigament dedicades als cultius tradicionals, o fins i tot envaeix i destrueix la selva amazònica. Són fàcilment imaginable les conseqüències per a la seguretat alimentària (dependència d'aliments externs), per a l'equilibri social (disminució clara de llocs de feina, emigració) i per a l'equilibri ambiental (pèrdua de biodiversitat, contaminació per agroquímics, destrucció d'àrees forestals essencials per l'equilibri ecològic local i global), que ocasionen aquests models.

I és tot això necessari si pensam que vivim en un món occidental sobrealimentat, amb l'excés de carn que produeix el bestiar que menja soja transgènica, quan el més lògic seria consumir molta menys carn, de qualitat, i produïda amb els recursos marginals que es perden cada dia en el nostre entorn més immediat (figues, glans, pastures de muntanya, etc.) No seria també més intel·ligent recuperar la capacitat de les nostres terres i dels nostres pagesos per produir aliments de qualitat, enlloc de caure en el simplisme i poca visió de futur, per no qualificar-ho de simple afany especulador, de seguir emprant el territori com un espai potencialment urbanitzable i en el millor dels casos conservant-lo simplement perquè pot constituir un reclam turístic?

La Sobirania Alimentària per tant, intenta enfocar les solucions pensant d'una manera global i actuant a nivell local, i d'una manera integral, prenent en consideració tots els factors necessaris per a què tota la població mundial es pugui desenvolupar d'una manera justa i sostenible. Aquest enfocament integral es tradueix en la proposta de nous models polítics i econòmics, a nivell internacional i regional, que permetin el control democràtic dels recursos productius (terra, aigua, llavors, ...) per part de les comunitats pageses locals, així com de la comercialització dels productes, enfocada en primera instància a la satisfacció de les necessitats de la pròpia comunitat. Així mateix la Sobirania Alimentària reflexiona sobre els models productius, apostant fonamentalment pels model agroecològics, en tant són els que mostren una capacitat productiva sostenible en el temps, que mantenen o fins i tot milloren la qualitat ecològica de l'agrosistema, alhora que mantenen una estructura social i cultural adients. La Sobirania Alimentària també intenta incidir sobre els hàbits de consum de la població, per la clara relació existent entre els productes alimentaris que la societat demanda i els models agropecuaris i econòmics que calen per a satisfer aquestes necessitats.

D'acord amb aquest referent es va dissenyar el temari del curs, desglosat en 5 mòduls teòrics: Mòdul I. Introducció a la Sobirania Alimentària, Mòdul II. El paper de l'aigua a la Sobirania Alimentària, Mòdul III. Models Agroecològics, Mòdul IV. Nutrició, Mòdul V. Alternatives al consum. També férem una visita a una finca agropecuària ecològica (complementada amb un sopar a la mateixa finca) i una projecció audiovisual oberta al públic en general, al pati del Casal Solleric de Palma, del documental La Pesadilla de Darwin, que il·lustra perfectament com la manca de sobirania alimentària pot conduir a situacions dramàtiques des del punt de vista humà i ambiental.

Donar l'enhorabona als organitzadors del curs, que gràcies a la seva desinteressada implicació varen dissenyar un temari d'un gran encert conceptual, desenvolupat per uns ponents amb un alt nivell tècnic i amb un indubtable compromís humà.

Suposa una gran alegria anunciar-vos que els propers dies 24, 25 i 26 de setembre se celebrarà (o ja s'haurà celebrat) el curs a Menorca, i que és molt probable que el curs tengui una continuïtat futura gràcies a la seva inclusió dins el programa de la Universitat d'Estiu de la UIB. ■

Miquel Torrens
Responsable d'incidència política de la delegació de VSF a les Illes Balears
Fotos cedides per VSF

Cent anys de Col·legi

El COVIB ha complit enguany un segle d'existència des que el 20 de febrer de 1907 el Ministeri de la Governació li atorgàs, a petició del propi col·lectiu, la declaració de Corporació Oficial.

Vuit presidents han regit els destins del nostre col·lectiu en aquests primers cent anys d'existència. Antoni Bosch en va ser el primer, i Bartomeu Anguera ha estat el president més longeu, amb gairebé 25 anys al càrrec.

Altres veterinaris com Lluís Maria Pomar o Joan Llinàs també han presidit el col·lectiu, malgrat que en la seva època el sentiment col·legial romania en un segon plànol per darrera de l'activitat diària dels manescals.

El 20 de febrer de 1907 sortia publicada en el número 51 de la 'Gaceta de Madrid' (document que feia les feines de l'actual BOE) una Reial Ordre del Ministeri de Governació per la qual el col·lectiu de veterinaris que treballaven a les Illes Balears era reconegut com a Corporació Oficial. D'aquesta manera, el manescal **Antoni Bosch Miralles** es convertia en el primer president del Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears i entrava a formar part de la nostra història. Enguany s'han complit cent anys d'aquella fita. El COVIB, és a dir, tots nosaltres, estam de celebració. És complicat reflectir cent anys de professió en unes quantes línies, i més quan la professió, com és la que ens ocupa, ha estat sotmesa a tants de canvis i a una continua evolució. Malgrat aquestes dificultats intentarem visitar les diferents etapes per les quals ha passat el nostre Col·legi, amb els seus protagonistes, els seus problemes, els seus èxits... en definitiva, amb les circumstàncies que han fet que s'hagi convertit en el col·lectiu que és ara mateix.

A finals del segle XIX (1882), a Balears es creà el Col·legi Mèdic - Farmacèutic que donava cabuda a metges, veterinaris i apotecaris. Es tractava de les tres figures, juntament amb el batlle, el mestre i el capellà del poble, que gaudien de més prestigi i consideració en cada localitat. Els veterinaris, en concret, assessoraven la població en matèria de salut i producció animal, i també solucionaven els problemes derivats de la feina diària amb el bestiar. Es diu que els veterinaris provenien dels mariscals, és a dir, albèitars incorporats a la reialesa a partir del segle XIV, i que passaren a desenvolupar tasques relacionades amb els cavalls, cura de malalties i col·locació de ferradures, entre altres, una feina realitzada majorment dins l'àmbit militar. Al llarg del segle XIX, aquesta professió evolucionà des de la medicina del cavall a altres animals, fins i tot a les produccions zootècniques a través de la genètica i l'alimentació, la qual cosa creà una visió nova dels animals productius i motivà un canvi en la percepció que la gent tenia sobre ells. Així, les qüestions relatives a altres espècies començaren a cobrar importància.

La creació del Reial Decret del Ministeri de la Governació de 12 d'abril de 1898 dels Col·legis Oficials de Metges i d'Apotecaris a Balears motivà que els veterinaris cercassin organitzar-se de forma col·legial. Amb un número proper a la quarantena, començaren a funcionar de forma corporativa, i així, capitanejats per Antoni Bosch Miralles, el col·lectiu sol·licità al Ministeri de la Governació la declaració d'oficialitat, que suposava un reconeixement públic de la seva funció. El 18 de febrer de 1907, la Reial Ordre del Ministeri de Governació concedia el caràcter de corporació oficial al Col·legi de Veterinaris de Balears, convertint Antoni Bosch i Miralles en el primer president "oficial" del Col·legi, després de les primeres eleccions, celebrades en el termini d'un mes.

Pocs documents han sortit a la llum pública d'aquella època. Sí se sap que **Lluís Fiol** l'any 1928, era president del Col·legi i que posteriorment, un manescal de Felanitx, **Gabriel Oliver Puig**, el 30 d'agost de 1932, substituí

Año CCLXX.—Tomo II Miércoles 15 Abril 1931 Núm. 105—Página 193

GACETA DE MADRID

SUMARIO

Gobierno provisional de la República.

Presidencia del Gobierno provisional de la República.

COMITE POLITICO DE LA REPUBLICA

DECRETO

"Se considera que el Colegio de Veterinarios de Baleares se encuentra en esta circunstancia por haber acreditado en la forma que determina la Real orden de 30 de Noviembre de 1903 que están inscritos la totalidad de los que ejerzan en toda la provincia; S.M. el Rey (Q.D.G.), de conformidad con lo informado por el real Consejo de Sanidad, ha tenido por conveniente disponer se otorgue al Presidente del Colegio de Veterinarios de Baleares la declaración que solicita de Corporación oficial para todos los efectos que determina la Instrucción general de Sanidad (...)".

a l'esmentat Lluís Fiol, al capdavant del Col·legi. També existeix constància de que **Damià Contestí** (1933) presidí el col·lectiu en temps de la Segona República, moment en el que el Col·legi passà a anomenar-se com Associació, fet motivat, sens dubte, per la conjuntura política d'aquella època.

Les imatges mostren l'estat de diferents escorxadors de Mallorca a començaments dels anys 80. Molts d'ells han desaparegut i els que romanen, han canviat radicalment les seves instal·lacions i funcionament.

Lluís Maria Pomar agafà el relleu de Contestí, ja durant el règim franquista. Com el propi manescal ha assegurat "les tasques col·legials en aquella època estaven en un segon plànol i el més important era el dia a dia que ocupava el temps de cada veterinari. La veritat és que a nivell col·legial no recordo que féssim massa feina". En aquell moment, els veterinaris a Balears es dividien en titulars (càrrec de caire oficial, i que es trobaven distribuïts per municipis) i lliures. Aquests darrers desenvolupaven habitualment la seva professió amb animals de feina o de producció. Pomar, reconegut mundialment per les seves investigacions i avanços en el camp dels petits animals, assistí i, segurament, fou partícip, de la lenta eclosió dels petits animals o animals de companyia a la primera plana de l'actualitat veterinària i, per tant, de la seva presència en la feina diària dels veterinaris lliures. "Aquest progressiu canvi es produí especialment per motius sociològics, és a dir, arran de l'increment en el nivell de renta d'una part dels ciutadans els quals començaren a introduir cans i moixos en el nucli familiar", sentencia Pomar. El veterinari recorda que abandonà la presidència "en mans d'una bona persona". Arribava l'època de Joan Llinàs.

El nom de **Joan Llinàs** apareix l'any 1958. Aquest veterinari manacorí va ser un gran dinamitzador del Col·legi, a l'hora que un gran empresari. Sempre acompanyat pel seu fidel vicepresident, Andreu Torrents, Llinàs dotà el col·legi de la seva actual seu a Palma després de vendre el petit local de la zona de Santa Eulàlia, que havia quedat petit. Home molt inquiet, empresarialment parlant, fou capaç d'unir els veterinaris (contràriament al pensament d'alguns col·legues), en una societat anònima per construir un Hotel a Cala Millor, el Bahía del Este, conegut popularment com "l'hotel dels manescals". La iniciativa significà ingressos pel col·lectiu i l'hotel fou un punt de referència professional per a la vida social veterinària durant molts d'anys.

La vida col·legial, emperò, també passà per moments molts difícils amb l'entrada a Mallorca de la pesta porcina africana, l'any 61, que provocà molts problemes econòmics en el sector ramader. Els veterinaris deixaren de vacunar porcs contra la pesta clàssica per evitar confusions en els diagnòstics i moriren un gran número d'animals. Paral·lelament, el Col·legi intentà canalitzar i coordinar els ingressos atípics que rebien els veterinaris titulars per diferents feines inherents al seu càrrec, pràctica que no sempre s'aconseguí, als efectes de regularitzar econòmicament la situació del col·lectiu. Llinàs morí a principis dels 70 i Torrents assumí provisionalment la presidència fins les eleccions de 1977.

Els comicis del 77 serviren per omplir un buit que s'havia obert en el col·legi després de la mort de Llinàs. La professió començava a perdre prestigi i valor social per mor de la proliferació d'algunes pràctiques irregulars però consentides per una administració central incapaç de donar solució a un problema retributiu dels serveis veterinaris oficials que clamava al cel. Si en això li afegim la greu situació del sector porquí, la provisionalitat del president Torrents o eventualitats com la mort de sobte de la secretària del Col·legi, Margalida Abraham, ens trobam davant una situació complicada que requeria solucions urgents.

Fotos cedides per Tomeu Anguera

segueix ☞

Salut Pública, clínic de petits animals i veterinaris de explotacions son les tres branques de la nostra professió. Totes elles han evolucionat molt en els darrers anys.

Tomeu Anguera era aleshores el Cap del Servei de Ramaderia. Havia estat vocal de la Junta, coneixia el Col·legi i estava ben relacionat a Madrid. Presentà una candidatura representativa de tots els sectors del gremi i es convertí en president del COVIB. La nova Junta representava els veterinaris titulars, els veterinaris de Sanitat, els d'Agricultura i els veterinaris lliures, però malgrat aquest aparent quòrum també sorgiren dificultats. El mateix Anguera comenta que "foren anys molt complicats fins que la situació es clarificà amb la reestructuració dels serveis veterinaris, l'any 89. Va ser la fita més important que assolírem com a col·lectiu". Sota la gestió d'Anguera (tot i que ell insisteix en que la Junta actuava com equip i recorda les figures de Joan Alorda o Joan Carles Talens, per exemple), el COVIB, entre altres èxits, veié sanejada la seva economia, aconseguí una estructuració administrativa adequada, establí sistemes de control de gestió i nodrí d'informació clara els nous col·legiats, la majoria d'ells bolcats a l'exercici lliure de la professió. El COVIB començà a tenir presència social i començà a ser vist com a col·lectiu de referència a la nostra comunitat.

Arribats ja al segle XXI i, per tant, a una època de canvis continuats i fugaços, Tomeu Anguera considerà que havia arribat l'hora d'abandonar el càrrec. Havien passat gairebé 25 anys i el president més longeu deixava una bona herència social, econòmica i de funcionament que havia de ser continuada i, per suposat, millorada. La professió havia ja donat un gran tomb. De ser una professió de caràcter funcionarial havia passat a ser una professió clarament d'exercici lliberal, ben preparada tècnicament i altament competitiva.

En els comicis de 2002 entrà en escena una candidatura jove i ambiciosa encapçalada per **Ramon Garcia**, que es convertia en el vuitè president del Col·legi. Garcia explica que en arribar al càrrec, "el COVIB ja estava consolidat i gestionava diversos projectes i iniciatives, però l'organització i la gestió administrativa no permetien desenvolupar tota la seva potencialitat: l'agilitat i eficiència eren millorables". Així, les fites que es marcà la junta directiva a llarg termini (els sis anys que dura la legislatura) s'han anat complint passa a passa. Garcia, emperò, es mostra realista a l'hora que ambiciós, i diu que resten moltes coses per fer: "Hem d'incidir en totes aquelles activitats que ens permetin créixer com a col·lectiu professional i que ens facin estar ben presents a tots els àmbits; concretament, hem de reforçar la comunicació externa amb l'objectiu d'incrementar el coneixement social i institucional de la nostra professió i de que la nostra opinió sigui referent; hem de consolidar també els camps de feina tradicionals i assumir-ne més, orientant els veterinaris i desenvolupant un pla de formació que els permeti adaptar-se a les circumstàncies del mercat". De la mateixa manera, Garcia creu que actualment hi ha una implicació baixa de veterinaris en el moviment col·legial, i que tan sols un 30 per cent es mou dins la seva estructura. El president del COVIB considera que "des de la pròpia institució s'ha de mirar de motivar la gent i cercar una major implicació. Hem de veure quines són les condicions necessàries per a que els veterinaris entrin a formar part de la roda del COVIB: és un dels nostres principals objectius a curt termini. Hem d'aconseguir que el Col·legi es transformi en l'organització referent del col·lectiu".

Ramon Garcia s'ha convertit en el president del centenari. "Va ser curiós perquè descobrírem per pura casualitat que el COVIB enguany complia cent anys com a organisme oficial.

Va ser durant una junta mentre cercàvem una altra informació quan esbrinàrem que el 1907 se'ns concedí l'oficialitat. Cent anys demostren que som una organització consolidada i independent que ha superat les moltes vicissituds per les que ha passat. Aquest fet històric ens obligà a posar-nos les piles per celebrar-ho com pertoca. Esperam complir amb les expectatives i continuarem treballant per complir-ne cent més".

ACTES DE VARIAT CAIRE PER CELEBRAR ELS CENT ANYS

El COVIB començà a preparar tot un seguit d'activitats per celebrar el centenari el mateix dia que esbrinà que enguany es complia l'aniversari. Així, sorgiren un grapat d'iniciatives de molt diversa índole, moltes de les quals no convenceren la junta directiva, bé per falta de temps o per mancança de mitjans. Malgrat això, ja s'han portat a terme una sèrie de xerrades socials i culturals per a col·legiats, una exposició artística itinerant, que comença a Binissalem per setembre i que passarà per Manacor, Palma i Menorca, o una jornada de convivència a Cúber que reuní en els seu moment a part de la professió. De la mateixa manera, el COVIB prepara l'edició d'un llibre sobre el centenari, es troba enllestint l'organització d'unes jornades sobre micologia i també un gran acte de celebració, de cara a principis de 2008, coincidint amb el final de l'any del centenari.

ELS PRESIDENTS CONTESTEN...

1. Quants d'anys presidí el COVIB?

2. Quines considera que foren les fites més importants assolides pel col·lectiu durant la seva gestió?

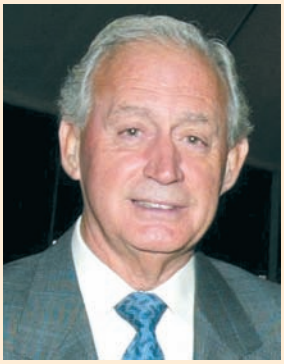
3. Què significa complir cent anys com a corporació oficial, més enllà del que suposa la xifra?

Lluís Pomar

1. No ho record massa bé. Des de finals dels anys 40, després de Damià Contestí, fins el 58.
2. No es va fer massa feina a nivell col·legial. Va ser una època en la que treballàvem el dia a dia. Cadascú a ca seva.
3. Per mi res més que complir cent anys.

Bartomeu Anguera

1. De l'any 1977 a l'any 2002. Faltaren tres mesos per arribar als 25 anys.
2. Especialment la reestructuració dels Serveis Oficials Veterinaris (Decret 153/1989, de 14 de desembre); el control de instal·lació i autorització pel Col·legi dels Centres d'Atenció Sanitari d'animals de companyia, factor de la màxima importància per a la imatge social de la nostra professió; l'aprovació del Reglament de Deontologia professional i creació de la Comissió de Deontologia, amb autonomia pròpia al marge del col·legi.
3. Cent anys d'organització col·legial són molts, per a una professió tan jove. És una fita molt important, afortunadament positiva. La responsabilitat i preparació de la professió han crescut els darrers decennis en progressió geomètrica, i crec que els anys a venir mostraran clarament la importància que té la professió veterinària dins un concepte integral de Salut per a la Humanitat.

Ramon Garcia

1. Des de març de 2002.
2. Crec que en l'actualitat som un punt de referència social, mitjançant una política de comunicació activa, col·laboració intensa amb les institucions, la consolidació de la nostra revista i de la nova pàgina web. També s'ha aconseguit una estructura que afavoreix la participació dels col·legiats, integrant sobretot Menorca i Eivissa, i col·laborant activament amb totes les associacions professionals implantades a la nostra comunitat. També hem millorat l'eficàcia i l'eficiència del funcionament intern i de la gestió econòmica, fet que ens ha permès assumir més funcions i realitzar moltes més activitats, especialment formatives, on destacam les dues edicions del postgrau de seguretat alimentària, i totes les referents a la gestió del RIACIB, on hem millorat i ampliat totes les nostres atribucions delegades per l'administració autonòmica. La nostra professió s'ha consolidat com a referent en el camp de la seguretat alimentària i ens hem consolidat a altres, com és el cas de la Conselleria de Medi Ambient.
3. És una fita molt important que demostra que som una organització professional que gaudeix d'un bon lloc en el panorama social i professional de la nostra comunitat, amb independència del cicle polític que ens toqui viure. ■

José Ignacio Arranz participa en la cloenda del II postgrau en seguretat alimentària

El Director Executiu de l'Agència Espanyola de Seguretat Alimentària i Nutrició (AESAN) xerrà sobre la gestió de crisi alimentària i les necessitats formatives del personal que porta a terme tasques de control dels processos alimentaris.

No hi podia haver millor punt i final pel II postgrau en seguretat alimentària organitzat pel COVIB que la presència del director executiu de l'AESAN, José Ignacio Arranz, en la cloenda del mateix. Els alumnes congregats a Can Domenge amb motiu de la darrera sessió del postgrau reberen en poc més de quatre hores dues classes magistrals sobre seguretat alimentària. El director de l'Agència Espanyola de Seguretat Alimentària i Nutrició encetà la seva intervenció xerrant sobre les necessitats formatives del personal que porta a terme les tasques de control dels processos alimentaris, en compliment de la legislació vigent i posant nombrosos exemples al respecte. Posteriorment, després d'atendre als mitjans de comunicació congregats, Arranz s'estengué parlant sobre les crisis alimentàries i la seva gestió, una part, sens dubte, molt més atractiva pels alumnes. De la mateixa manera, Arranz destacà la importància de portar a terme iniciatives formatives com aquest postgrau i agraí al COVIB la invitació. El postgrau, coorganitzat juntament amb l'Escola de Prevenció i Seguretat Integral (EPSI), ha permès formar professionals en matèries específiques d'higiene alimentària no disponibles en la nostra Comunitat a la vegada que imprescindibles en el marc europeu d'aquesta qüestió. El COVIB ha adoptat el curs que s'imparteix a Barcelona a les particularitats de les Illes Balears.

Entrevista

ARRANZ: "EL CIUDADANO DEBE COMER SEGURO... Y COMPLEMENTAR SU DIETA CON HÁBITOS SALUDABLES"

¿Cuál es la labor de AESAN?

Tenemos el reto constante de gestionar la seguridad alimentaria desde la prevención, no desde la constatación. Nuestra misión es adelantarnos a los problemas para poderlos prevenir. No se trata sólo de que los productos sean seguros, porque eso es innegociable, se debe ir más allá y esos productos se deben incorporar a nuestra vida en el marco de unos hábitos saludables. También tenemos otro reto de carácter general, que no es otro que la ciudadanía se sienta segura. Sabemos que, objetivamente, lo está, pero ¿se siente protegida la población? En este sentido, debemos ser transparentes en la comunicación del riesgo, dando mensajes claros y objetivos para que los ciudadanos sean capaces en todo momento de dimensionar la gravedad o no gravedad de cualquier problema o enfermedad que pueda haber.

DE AESA A AESAN...

La 'N' de nuestro anagrama es nuestro reto más novedoso, el reto que ha abierto nuestro campo hacia la nutrición. Desde ahora trabajamos también en la prevención de la obesidad, haciendo especial hincapié en la obesidad infantil, o la promoción de hábitos saludables. Desde AESAN tratamos de que los ciudadanos no nos preocupemos sólo por la seguridad de un producto que un consumidor se come, sino que también nos preocupamos de llevarle al consumidor la mayor información para que configure unos hábitos de vida saludables, que no han de venir sólo de la alimentación, sino que deben complementarse con ejercicio. Nuestro lema es 'Come sano y muévete'.

¿Podría resumirnos su intervención en esta jornada en la que ha hablado de formación, por una parte, y de gestión de crisis alimentarias, por otra?

En una primera fase he hablado de formación. Desde el cambio de siglo, algo ha cambiado en la manera de entender la seguridad alimentaria en Europa, con

la aparición del Libro Blanco y de los Reglamentos del Paquete Higiene. Ello ha traído consigo unas necesidades de formación adicionales y ha probado el enorme grado de importancia que tiene la formación permanente, o formación continuada. En este sentido, existen unos temas que requieren una atención prioritaria, como es la formación específica en materia de auditorías, el conocimiento extenso de las facilidades que a veces nos ofrece el mundo de los análisis y el laboratorio, o que los agentes de control deben conocer el procedimiento administrativo. Hemos visto que hay necesidad importante para adquirir habilidades en materia de comunicación del riesgo. El gestor de riesgos debe ser capaz de asomarse a una cámara y poder decirle a la población las cosas de forma que todo el mundo las entienda y que no tengan que modificar sus hábitos de consumo o sus hábitos de contra en razón de peligros que no son tales. Debemos aprender comunicación. En cuanto al segundo aspecto, cabe destacar que en toda crisis alimentaria se dan una serie de elementos coincidentes: Se trata de un hecho grave o potencialmente grave, hay carencias previas en la evaluación y gestión del riesgo, y hay una percepción desmesurada del peligro en función de la cual el ciudadano suele tomar posiciones propias. Todo ello, aderezado con multitud de diferentes informaciones al respecto, lleva al ciudadano a la desconfianza. Las crisis se pueden gestionar siguiendo varios modelos, pero lo primero que hay que hacer es estar preparado para una crisis antes de tenerla, no dejar nada a la improvisación y tener a alguien que dirija la crisis y alguien que ejerza de portavoz. También es esencial la transparencia: hay que decir la verdad, hay que decirla toda y hay que decirla 'on line'.

¿Cuál es el grado de seguridad alimentaria que tenemos en España actualmente?

Estamos en un nivel muy alto, los datos epidemiológicos son muy tranquilizadores y estamos muy bien posicionados en muchos mercados. Además, la percepción de seguridad por parte del ciudadano también es alta. ■

Pablo Garcia:

"Gràcies a mon pare la veterinària em captivà quan era un nin"

Fotos cedides per Pablo Garcia

Pablo Garcia treballa com a tècnic de Seguretat Alimentària a Eivissa per a la Conselleria de Sanitat. Però com molts col·legues, compagina la seva tasca funcionarial amb la tasca clínica amb petits animals, a la que s'hi dedica els capvespres. Com ell diu, és veterinari des de fa molts d'anys, quan era sols un nin, gràcies a la influència de son pare, Don Pablo, i tingué l'ocasió de conèixer la professió més autèntica, la professió dels pocs mitjans i del contacte amb el pagès, que en algun moment de les nostres existències ens ha captivat a tots.

El nostre protagonista (Eivissa, 31 de març de 1961) reconeix que la figura paterna el va fer com a persona, però també com a professional: "Jo des de nin tenia molt clar que volia ser veterinari, ja que m'agradava l'ofici del meu pare i no em suposava cap esforç passar-me hores amb ell visitant animals. Coneixia perfectament aquesta professió perquè vaig tenir l'oportunitat de ser al costat d'un molt bon veterinari, sobretot amb grans animals. Me'n recordo com si fos avui quan sortíem al camp a fer visites. El que més m'impressionava era la bondat dels pagesos i els consells que em donaven. Supòs que els devia impressionar que un nin tan petit es passejàs per les seves finques de la mà del veterinari". Sobre son pare, Pablo Garcia recorda que "ha estat un exemple a seguir en molts d'aspectes. Evidentment, per triar aquesta professió, influí que el ves fent feina. Va ser un home auster, disciplinat i molt treballador i encara trobo a gent que em recorda que mon pare no posava traves a aixecar-se del llit a qualsevol hora per atendre el còlic d'un cavall o el part d'una vaca".

Pablo Garcia cursà la carrera a la Facultat de Veterinària de la Universitat Complutense de Madrid. "Tot i que tenia molt clara la direcció a prendre, com a eivissenc que som, suposà un cop molt fort el fet de sortir de l'Illa, de separar-me dels meus pares, de l'al·lota i dels meus cans. Va ser dur haver de tancar-me en una habitació per estudiar, canviar els còmodes hàbits i els plaers del batxiller a Eivissa", explica Garcia, divertit. Reconeix, emperò, que els anys de facultat l'ajudaren "a madurar i a obtenir un ordre i una disciplina que fins aquell moment desconeixia".

Un cop llicenciat, el retorn a Eivissa va ser imminent. Pablo Garcia muntà la seva actual clínica, per a la qual elegí un petit local que hi havia baix ca els seus pares. "La meva màxima il·lusió era tenir sempre qualque pacient a la sala d'espera", explica. Dos anys més tard, diversificà la seva tasca entrant a forma part de la Conselleria de Sanitat i deixant la feina a la clínica per a mitja jornada. Sobre la professió, Garcia considera que "comença a estar molt massificada i de cada vegada se complica més trobar un lloc de feina. De fet, l'actual panorama quant a clíniques veterinàries està completament subjecte a l'especialització i el futur del sector passa per aquí. Som de l'opinió que el futur es presenta incert per a les noves generacions que arriben amb il·lusió i ganes de fer feina". En aquest punt, emperò, Garcia abandona el to seriós que ha adquirit l'entrevista: "Sempre m'ha apassionat la veterinària, però les meves afeccions són la música, la lectura i el bàsquet, sempre que el temps i l'autoritat ho permetin". ■

El Col·legi organitza una gran torrada a la finca de l'Ofre

Gairebé un centenar de veterinaris i familiars gaudiren el passat 1 de maig d'una jornada de germanor a l'aire lliure, en plena Serra de Tramuntana

La finca de l'Ofre, al terme municipal d'Escorca, fou testimoni el passat 1 de maig (dia del treballador) d'una trobada informal de bona part de la família col·legial. Gairebé un centenar de persones, entre veterinaris i familiars, es congregaren a la coneguda finca de muntanya i compartiren una jornada de germanor en la que el plat fort fou la gran torrada que serví per fer provisió, després d'una entretinguda (i llarga per a alguns) excursió entre l'embassament de Cúber i l'esmentada finca.

La iniciativa, promoguda per primera vegada després de molt rondar per l'àmbit col·legial, serví per ajuntar de manera informal bona part del col·lectiu veterinari, lluny del seu dia a dia, el qual compartí en família vivències i punts de vista. Tot i que la meteorologia no acompanyà d'allò més (els núvols feren acte de presència de bon demati), la gent respongué positivament i la jornada fou ben rodona. La Junta del COVIB ja ha dit que ben segurament repetirà l'experiència l'any que ve.

L'embassament de Cúber fou el punt de trobada, l'inici de l'excursió. El Col·legi facilità el trasllat posant un autocar que sortí de Palma, tot i que molts preferiren desplaçar-s'hi al seu aire en el seu propi vehicle. Cal destacar la presència d'un parell de senyores de veterinaris jubilats i una vídua, que animaren tothom amb el seu bon humor (i sorprengueren a alguns pel seu bon estat de forma). També destacar que hi hagué un grup de veterinaris (els de la Clínica Canis i en Toni Oliver, de Balmes) que agafaren una ruta alternativa, pujant el Barranc de Biniaraix i el Cornador Gran a l'anada, i baixant pel mateix lloc. Això sí, no es volgueren perdre el dinar.

EL TRAJECTE

Una vegada reunits, el gran grup partí cap a la finca, situada devora el puig que duu el mateix nom, fent bo el caminoi en ziga-zaga que travessa el pla de Cúber, s'endinsa a l'alzinar i desemboca al coll de l'Ofre. Des d'allà les vistes conviden a fer un descans. Segons l'organització, s'establia en 45 minuts el temps que duia recórrer el camí. En arribar, passades ja dues hores, es començaren a sentir les primeres veus crítiques al respecte. També es produïren diferents anècdotes, com la protagonitzada pe'n Gorka Nogales i la seva al·lota. Pujant del pla de Cúber baixaren cap al Barranc en lloc d'anar a les cases velles de l'Ofre. Arribaren pràcticament als postres, després de que el seu soci de Maioris, amb un tros de coca a la boca se'n anàs a cercar-los i no els trobàs.

La comitiva es reuní a les cases de l'Ofre. Era hora d'omplir l'estómac. Es serví coca de verdura, formatge, embotits i 'snacks', tot acompanyat per refrescs, cervesa i bon vi. Tot plegat feu oblidar la caminada. La carn torrada eliminà qualsevol vestigi de queixa que encara pogués quedar. Ensaïmades, cafès i licors posaren el punt i final al dinar. L'animada tertúlia de la sobretaula es perllongà fins a mitjan horabaixa mentre els nins campaven a les seves amples en un immillorable marc. A l'hora de la tornada, el tot terreny de Lluís Catasús jugà un paper determinant facilitant el trasllat dels més petits i dels més cansats al punt de partida. Tothom satisfet i el retorn a cases: sens dubte una jornada rodona. ■

Fotos cedides pel COVIB

El manescal William Manley tracta el tema del dòping en els cavalls de competició a Son Pardo

El prestigiós professional va ser convidat pel COVIB al II Cicle de Conferències Jornades Gran Premi Nacional 2007

El problema del dòping o l'ús (adequat o inadequat) dels medicaments en el món del cavall i les seves conseqüències legals varen ser dos dels interessants temes que es tractaren en el II Cicle de Conferències Jornades Gran Premi Nacional que l'Associació de Criadors i Propietaris de Cavalls de Trot (ASTROT) organitzà a Son Pardo durant la tercera setmana de maig. L'organització de les jornades comptà amb la col·laboració de la Fede-ració Balear de Trot i el COVIB.

Precisament el nostre col·lectiu convidà dos ponents de primer nivell: Juan José Jiménez Alonso i William Manley. El primer, advocat del Consell General de Col·legis Veterinaris d'Espanya que havia de xerrar sobre els aspectes legals referents als medicaments veterinaris, no pogué desplaçar-se a Palma per problemes en el seu vol. Manley, per la seva part, donà la seva visió sobre una problemàtica vigent en el món del cavall de competició i, per tant, en el nostre trot: el dòping. William Manley és un reconegut veterinari amb experiència en competicions equines, com les Olimpíades o Campionats del Món.

Altres qüestions que es debateren a les jornades foren la millora genètica del cavall trotador o el creixement i nutrició del cavall de carreres, a càrrec d'altres convidats. ■

La directora d'Es Baluard, a les tertúlies del COVIB

Marie-Claire Uberquoi, la directora d'Es Baluard, va ser la primera convidada del cicle de tertúlies culturals i socials que ha posat en marxa el Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears. El COVIB ha iniciat una sèrie d'activitats i iniciatives amb motiu del centenari de l'entitat, que es compleix enguany. El cicle de xerrades continuarà dins els propers mesos i comptarà amb convidats d'altres àmbits, com l'esportiu o el social. Uberquoi es sentí com a casa davant un reduït auditori, això sí, molt interessat (i entès) en qüestions d'art. La directora d'Es Baluard xerrà de l'art contemporani en general, de les diferents tendències pictòriques i escultòriques dels darrers anys i significà la importància de comptar amb un museu com Es Baluard en una ciutat com Palma. Al final de la tertúlia, el president del Col·legi obsequià a la convidada amb una escultura original de Joan Costa. Un còctel posà el punt i final a la vetllada. ■

cas clínic

"Bóxter" es un perro mestizo, macho, de 8 meses de edad y 30 kg. de peso. No está vacunado y hace una semana que ha estado alojado en una residencia. Se presenta de urgencias en el hospital por un cuadro agudo de vómitos y diarreas hemorrágicas, disnea y ceguera.

¿Qué lesiones oculares se observan?
¿Cuál es el diagnóstico diferencial y el diagnóstico más probable?

(resolució a la pàgina 22)

ibab

Institut de Biologia Animal
de Balears S.A.

MALLORCA:

C/ Esperanto, 8
07198 - Son Ferriol
971426172

C/ Vazquez Mella, 7
07630 - Campos
971652662

C/ Estació, 4
07510 - Sineu
971521080

MENORCA:

C/ Bijuters, 36 - Parcel·la 11
07760 - Ciutadella
971384745

EIVISSA:

Av. D'Espanya, 49 - Tercera Planta
07800 - Eivissa
971195568

El COVIB celebra la seva Assemblea General Ordinària

El Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears celebrà el passat 22 de maig l'Assemblea General Ordinària de 2007. A la trobada, que tingué lloc a la seu del Col·legi de Metges de les Illes Balears, es llegí i aprovà l'acta de l'assemblea de 2006, es liquidaren els comptes del passat exercici i s'aprovaren els pressuposts per al curs 2007 (532.081 euros), semblant al del passat any.

El president del Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears, Ramon Garcia, informà els col·legiats sobre el balanç d'activitats corresponents al passat exercici i presentà les noves propostes per a 2007, entre les que s'hi troben un grapat d'activitats commemoratives del centenari de la institució. Aquesta assemblea és el fòrum en el que s'estableixen les línies d'actuació col·legial, a la vegada que serveix de referència per a que qualsevol col·legiat pugui exposar les seves idees, així com realitzar les propostes que consideri adients de cara a la seva futura execució. En acabar l'assemblea se serví un refrigeri. ■

Curs de veterinari d'explotació

La passada setmana del 21 al 25 de maig es va celebrar el curs de veterinari d'Explotació. L'organització va anar a càrrec del Consell General de Veterinaris, amb la Conselleria d'Agricultura i el COVIB. El curs va gaudir de molt bona acceptació entre els nostres companys, ja que assistiren col·legues procedents de diversos sectors com la Salut Pública, Conselleria d'Agricultura, Ibabsa, clíniques de petits animals i com no, de les ADS's.

El contingut del mateix fou bastant extens i incidí molt clarament en la realitat del sector agropequari, en el que representa dins de la cadena agroalimentària i quin és el paper i la responsabilitat del veterinari d'explotació en la mateixa i, sobretot, quin és el seu futur. El missatge fou encara més clar; estam treballant en un sector forçat a canviar per les exigències de la societat i del mercat en el que està immers i els canvis són tan accelerats i de tal magnitud, que es fa necessària una bona organització amb bons professionals a la producció i millors tècnics que els assessorin, per avançar-se als canvis i a les necessitats molt abans de que aquests succeeixin.

La figura del Manescal de Camp torna a recuperar les atribucions que tenia antany, ja torna a formar part de la cadena alimentària amb molta més responsabilitat de la que tenia quan era un tècnic agropequari però amb molt menys reconeixement i encara menys retribució econòmica. S'augmenta així la càrrega administrativa al sector primari, es burocratitza molt, es certifica més i va substituint poc a poc a l'assessorament i la clínica. Tota una aposta de futur, lligada a la situació i trajectòria del sector agrícola i ramader de les nostres Illes. ■

Voleu que els vostres col·legues coneguin com i on feis feina? Si estau interessats en que la vostra clínica surti a la revista VETERINÀRIA, no heu de fer res més que posar-vos en contacte amb el Col·legi mitjançant la pàgina web www.covib.org

Zooclínic, Clínica Veterinària

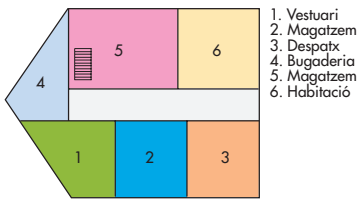

A Jaume Roig no li pesà la inexperiència a l'hora d'aixecar des de zero la seva clínica veterinària. Recent sortit de la Facultat, aquest veterinari de Manacor exigent i perfeccionista obrí la consulta a un taller de cotxes. Transcorria l'any 1994 quan Jaume Roig arribava de Barcelona amb el títol a la butxaca. Havia fet pràctiques a Manacor durant els estius i tenia emparaulada la seva primera feina a un centre veterinari de la localitat. La seva intenció era aprendre dia a dia fins poder muntar la seva pròpia clínica, però els seus projectes es precipitaren. Jaume Roig no aconseguí la feina que esperava i es veié obligat a cercar-se la vida per ell mateix. Guanyà els seus primers sous fent substitucions i al cap de dos mesos llogà un local, antic taller de cotxes, on obrí Zooclínic. Roig recorda que "era un al·lot jove que no tenia ni idea de qüestions empresarials. Vaig habilitar el local i, passa a passa, i gràcies al suport de la meva dona, vaig començar a fer feina. L'únic que tenia clar aleshores era que volia oferir al client un servei complet i ja des del primer dia Zooclínic oferí un servei d'urgències 24 hores, hospitalització, quiròfan, raigs X...".

En aquell moment, a Manacor hi havia tres cliniques i un bon número de clients potencials, fets pels quals el negoci no es torbà en arrencar. Zooclínic començà a ser conegut i el volum de feina patí un increment continuat. "Des de sempre he considerat que el tracte amb el client és una part important del servei que ofereixes, ja que la part clínica o tècnica se suposa que ja la domines. El tracte pot ser la diferència, és a dir, l'aspecte que decanta l'elecció d'un client cap una o una altra clínica", explica Roig. Amb aquesta filosofia per bandera, Zooclínic continuà creixent i arribà el moment en el que Roig es plantejà adquirir el local en propietat: "Des de sempre havia volgut tenir una clínica meva. Davant la impossibilitat d'adquirir el local en el que estava, vaig començar a cercar-ne un altre. Mon pare tenia un solar i em digué que si m'interessava me faria una donació". Zooclínic es mudava.

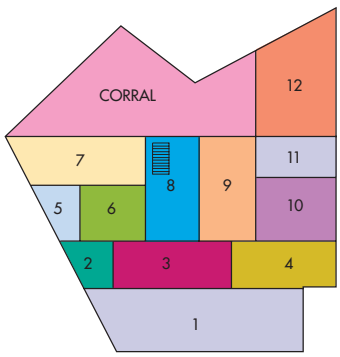
L'actual local, de dues plantes i uns 300 metres quadrats, oferí a Jaume Roig més possibilitats. "Començàrem l'activitat i ens vérem obligats a ampliar el personal i l'horari, obrint també els migdies i els dissabtes matí. Integràrem botiga i servei de perruqueria, fet que ens serví per desenvolupar un creixement de clientela molt gran durant els dos primers anys. Després s'ha estabilitzat. Els clients que venien fa dotze anys segueixen venint, però també n'arriben molts de nous cada any, la majoria mallorquins, però també hi ha estrangers residents, sobretot alemanys", explica el veterinari. Actualment treballen tres manescals (Gery Alonso, Renata Diniz i el propi Jaume Roig) i tres auxiliars (Cristina Riera, Miquela Pascual i Chari González, que també desenvolupa les funcions de perruquera). Eventualment els dóna una mà la veterinària de cavalls, Marga Llull. Zooclínic fa visites a domicili un cop per setmana i des de fa dos anys rep alguns pacients d'altres cliniques.

Demanat sobre la professió, el col·lectiu o la tasca del COVIB, Jaume Roig es mostra clar. "Balears té un gran nivell veterinari, en part perquè hi ha hagut autèntics 'gurús' com Pep Aguiló o Pere Pujol, però també perquè la gent ha treballat i s'ha format, específicament en medicina interna o cirurgia, com és el cas d'en Guillem Riera i d'altres. A més, també hi ha un bon nivell empresarial, amb cliniques molt ben pensades. Per destacar un poc en el sector clínic de petits animals has d'aprendre a gestionar la clínica", explica. Roig també afegeix el seu punt de vista sobre la relació veterinari - client: "El client final no té capacitat per valorar la teva feina. El que pot fer que un client se'n vagi satisfet de la clínica és el tracte personal, més enllà de la pròpia feina, que ja es dóna per fet que serà bona. L'assessorament, les explicacions, la comunicació amb el client són qüestions bàsiques per satisfer-lo".

1. Vestuari
2. Magatzem
3. Despatx
4. Bugaderia
5. Magatzem
6. Habitació

300 m²

1. Recepció + Botiga
2. WC
3. Passadís
4. Laboratori
5. Revelat
6. RX, Ecografia
7. Hospitalització
8. Consulta 1
9. Consulta 2
10. Quirófan
11. Prequirófan + UVI
12. Perruqueria

FITXA

Nom: Clínica Veterinària ZOOCLÍNIC.

Titulars de la clínica: Jaume Roig Sastre.

Adreça:
Ronda del Port, 100. 07500 Manacor. Tel: 971 844 220.
c.zooclinic@colvet.es - info@zooclinic.org

Teniu obert des de: 1994.

Equip humà que conforma la clínica: 3 veterinaris, 3 auxiliars, 1 perruquera.

Equip tècnic: Radiografia, Ecografia, ECG, hemogrames, bioquímica, proteïnogrames, quiròfan complet, internet ADSL, endoscòpia.

Especialitats: cirurgia general, traumatologia, urgències, diagnòstic per imatge.

Nombre aproximat de clients al mes: 400 visites mensuals de mitjana.

Un comentari sobre la professió:

"El que fa que un client se'n vagi satisfet de la clínica és el tracte personal, més enllà de la pròpia feina, que ja es dóna per fet que serà bona. L'assessorament, les explicacions, la comunicació amb el client són qüestions bàsiques per satisfer-lo i, en suma, perquè torni"

Sobre l'aspecte formatiu, Roig esmenta que "és imprescindible estar al dia", i lloa els cursets que des d'AVEPA es posen en marxa: "Són cursos que tenen una bona relació qualitat/preu, tot i que són una mica generals. Per estudiar qüestions més específiques o tècniques més modernes te'n has d'anar a l'estranger, i moltes vegades no surt rentable perquè no podràs posar en pràctica a la teva clínica els coneixements adquirits, o no tendràs les instal·lacions o els aparells adients". Sobre les relacions amb els col·legues, Roig assenyala que "tenc unes relacions cordials amb tots els veterinaris que conec i sempre que m'han demanat ajuda els he ajudat i viceversa, però són relacions normals de col·legues de feina i no van massa més enllà". I sobre el COVIB: "No hi crec gaire. Considero que desenvolupa una tasca massa burocràtica i política i que deixa de banda altres aspectes més importants com, per exemple, organitzar més cursos. Però la veritat és que no m'hi he implicat mai ni hi he col·laborat. El col·legi hauria d'apropar-se a la gent del carrer i reforçar la imatge del veterinari com a servei públic, ajudar a augmentar el prestigi de la nostra professió, fent campanyes publicitàries, participant amb un 'stand' informatiu a fires o concursos on hi participin animals (fira del caçador, exposicions canines, concursos hípics, etc.)". ■

jubilats

El colectivo de jubilados visita el Mercat de Sineu

El pasado día 30 de mayo el colectivo de veterinarios jubilados organizamos una visita al Mercat de Sineu, de gran interés para todos. Si bien es cierto que los grandes animales fueron más bien escasos, no por ello la visita dejó de tener interés, ya que alguno de nuestros compañeros aprovechó para recordar sus buenos tiempos con algunas intervenciones profesionales llevadas a cabo en dicho mercado.

Como quiera que la gran mayoría fuimos acompañados por nuestras señoras, las cuales se entretuvieron con los numerosos puestos del mercadillo, se hicieron algunas compras.

Una vez finalizada la visita nos desplazamos al *celler* 'Molí den Pau' donde tuvimos la ocasión de degustar un buen frito mallorquín acompañado por un buen postre. En este local, y durante la comida, como es costumbre entre nosotros, se trataron temas del pasado en memoria de todos los presentes así como también del futuro. También nos deseamos un buen verano, haciéndolo extensivo desde estas páginas a todos nuestros compañeros de profesión.

En próximas revistas, una vez finalizado el estío, reemprenderemos nuestro quehacer confeccionando nuevas visitas socioculturales que, no dudamos, serán del agrado de los componentes de nuestro colectivo y gracias a la espléndida colaboración del Colegio Oficial de Veterinarios de Baleares. ■

Francisco Solà
Delegado del Colectivo de Jubilados

breus

Margalida Buades Feliu ha estat nomenada per segona vegada Directora General de Salut Pública del Govern de les Illes Balears.

Maria José Suasi Amengual, per la seva banda, ocuparà el càrrec de directora gerent de l'empresa pública Institut Balear de Biologia Animal (IBABSA) , depenent de la Conselleria d'Agricultura, i les funcions del qual són la gestió i prestació de serveis a les explotacions ramaderes de la nostra Comunitat. ■

A.M.A. la mutua de los profesionales sanitarios, celebró su Asamblea General de mutualistas

El pasado 1 de junio, la Agrupación Mutual Aseguradora (A.M.A.), celebró en su Sede Central en Madrid, la Asamblea General Anual. El Presidente de la Mutua, Diego Murillo Carrasco, dio a conocer el informe de gestión y la evolución de A.M.A. en el ejercicio 2006. Una vez más, A.M.A. la Mutua de los profesionales sanitarios, volvió a dejar constancia de la adecuada línea de gestión que ha mantenido y reforzado en estos últimos años, respondiendo a la confianza de los Mutualistas.

Según se desprende del informe presentado en la Asamblea general, A.M.A. (Agrupación Mutual Aseguradora) ha consolidado su posición en el mercado asegurador, manteniendo una línea ascendente como otros años anteriores.

El informe de gestión de A.M.A. correspondiente al ejercicio 2006, muestra una tendencia al alza en todos los ramos. A.M.A. sin duda un año más se ha convertido en un claro referente porque es la única Mutua española que distribuye parte del beneficio que obtiene entre sus mutualistas, al repartir diez millones de euros mientras que destinará 11,9 millones a reservas voluntarios. Es el tercer año que de forma consecutiva retorna parte de estos resultados a sus mutualistas, ascendiendo el retorno económico a 29 millones de euros en los tres últimos años. ■

COL·LEGI

Altes:

754 - Noemí Vila Merino
Des del dia 1 d'abril de 2007

755 - Joana Fraga Bornschein
Des del dia 1 d'abril de 2007

756 - Elizabet Fernández Palomares
Des del dia 1 d'abril de 2007

757 - Luis Bosch Lozano
Des del dia 1 de maig de 2007

758 - Lucas Pablo Corró Molas
Des del dia 1 de maig de 2007

759 - Adolfo Herrando Salmón
Des del dia 1 de maig de 2007

633 - Alícia Llobet Morey
Des del dia 1 de maig de 2007

707 - Jaime David Isaacs Nieto
Des del dia 1 de maig de 2007

760 - Yolanda Méndez Tur
Des del dia 1 de juny de 2007

761 - Juan Luis Crespí Monjo
Des del dia 1 de juny de 2007

Baixes:

671 - Javier Bernal Bermúdez
Des del dia 2 de març de 2007
Trasllat.

728 - Daniel de Celis Domínguez
Des del 30 de març de 2007
Trasllat.

707 - Jaime David Isaacs Nieto
Des del 24 d'abril de 2007
Trasllat.

655 - Margarita Rosselló Siquier
Des del 25 d'abril de 2007.
Canvi de professió.

238 - Guillem Cifre Díaz-Oyuelos
Des del 18 de maig de 2007.
Jubilació.

Altes de Clíniques:

Consulta Veterinària Coll d'en Rebassa C/ Cardenal Rossell, 84
07007 Palma
Telèfon: 971 743 854
Titulars: Antònia Artigues Batle
Alonso Murillo Tena

Clínica Veterinària Es Mercadal
C/ Ronda de s'Estància, 62
07740 Es Mercadal
Telèfon: 971 154 046
Titulars: Marian Huguet Sintes
Joan Vinent Sintes

Baixes de centres:

Clínica Veterinària Coll de'n Rebassa
Pl. de la Iglesia, 2 A
07007 Palma
Titulars: Antònia Artigues Batle
Alonso Murillo Tena

Consultori Veterinari Zooclínic
C/ Sant Llorenç, 5
07530 Sant Llorenç des Cardassar
Titular: Jaume Roig Sastre

Traspàs de centres:

Consultori Veterinari G. Cifre
C/ Almirante Viarna, 9 - Bahía Grande
07609 Llucmajor
Nous titulars: Mª Loreto Mayans Galmés
David Villa Morilla

Clínica Veterinària Calvià (passa a ser Servei d'Urgències Veterinàries de les Illes Balears)
C/ Rectoria, 5
07184 Calvià
Nou titular: Agustí Álvarez Català

Joan Àvila exposa al Col·legi

Neix a Palma de Mallorca el 1980. Cursa estudis de pintura a la Universitat de Belles Arts, a Barcelona.

EXPOSICIONS COL·LECTIVES (ENTRE ALTRES):

1997 Auditórium de Palma, Mallorca.
1999 Ajuntament de Calvià, Art Jove, Mallorca.
2002 Casal Balaguer, amb motiu d'ésser finalista al certamen Art Jove en la modalitat d'Arts Plàstiques, Mallorca.
2003 Exposició permanent de gravats i pintures a C.I.P.R.E.S i Llar de la Infància, Consell de Mallorca. També a Supermercat de l'Art, Mallorca.
2004 Exposició a la seu d'AAVIB, seleccionat al 1er Concurs de "Pintura Jove d'Eivissa i Formentera". Galeria Plaza, Mallorca. Galeria Fran Reus. "Jove Figuració", Palma de Mallorca.
2005 1er Aniversari Addaya Centre d'Art Contemporani. Alaró. Mallorca. Galeria Cunium. Inca-Mallorca. "Trentapertrenta". Addaya Centre d'Art Contemporani. Alaró. Mallorca.
2006 "Amb Menorca al Cap". Galeria Artara. Maó. Seleccionat Certamen Internacional de Pintura de Binissalem. "Col·lectiva Pictòrica de Tardor"-. Espai B Galeria d'Art. Barcelona.
2007 "Temptacions de St Antoni". Espai B Galeria d'Art. Barcelona. "Vins". Fran Reus Centre d'Art. Palma. Mallorca.

EXPOSICIONS INDIVIDUALS:

2003 Exposició individual "Noves Presències" Galeria Mediterrània, Palma. Mallorca.
2004 Espai Pupu, Barcelona. Art Jove, Barcelona.
2005 Fundació Tabaluga. Pollença. Mallorca. Addaya Centre d'Art Contemporani. Alaró-Mallorca.
2006 "Urbanitas". Fran Reus Centre d'Art. Palma de Mallorca.
2007 "Instantànies". Addaya Centre d'Art Contemporani. Alaró. Mallorca.

Pintura al COVIB

FIRES D'ART:

2003 ARTEXPO (Estand Galeria Mediterránea, Palma de Mallorca) Barcelona. 2005 DEARTE (Estand Addaya Centre d'Art Contemporani. Alaró. Mallorca.) Madrid. 2005 INART (Estand Addaya Centre d'Art Contemporani. Alaró. Mallorca) Girona. 2006 ARTESEVILLA (Estand Addaya Centre d'Art Contemporani. Alaró. Mallorca) Sevilla. 2006 INART (Estand Addaya Centre d'Art Contemporani. Alaró. Mallorca) Girona. ■

Assessoria jurídica

SUPUESTO DE HECHO: un animal de granja ha sido tratado con determinado medicamento (o producto) por su veterinario y el ganadero propietario del animal, sin respetar el tiempo necesario para la eliminación del producto, manda al animal al matadero para consumo y se detecta la presencia del producto en cuestión. ¿De quién es la responsabilidad?

Conforme al enunciado del supuesto de hecho planteado, debemos partir de la premisa de que el fruto obtenido con el sacrificio del animal no ha llegado al consumidor, habida cuenta que ha sido detectada la presencia del producto veterinario por los servicios de inspección alimentaria en un momento anterior a su distribución.

Ello afecta en el sentido de que la responsabilidad queda limitada a una posible sanción administrativa. No debemos plantearnos aquí, hoy, por tanto, las posibles responsabilidades civiles o penales que sólo se suscitarían de haberse producido daños a personas por la incorrecta actuación.

Dicho esto, en términos generales, la responsabilidad última es del propietario del animal, que es quien ejecuta el acto reprochable (mandar el animal al matadero) sin ser ello lo correcto.

No obstante, consideramos conveniente distinguir los siguientes supuestos concretos:

1º.- Que el veterinario no haya advertido al propietario de la aplicación del producto veterinario al animal o que habiéndole advertido tal circunstancia no le haya indicado el plazo de eliminación: el responsable ante las sanciones administrativas es el propietario, pero éste podrá exigir responsabilidad al veterinario. El propietario incurriría aquí en una "culpa in eligendo" frente a la Administración al "elegir" a un profesional que no ha realizado su trabajo adecuadamente y podría exigir al veterinario los daños y perjuicios ocasionados por su mala praxis profesional. Además, el hecho podría ser puesto en conocimiento del Colegio profesional al que pertenece el veterinario y ser sometido, en su caso, a un procedimiento disciplinar.

2º.- Que el veterinario haya advertido al ganadero tanto la aplicación del producto veterinario al animal como el tiempo necesario de eliminación del producto: en dicho caso ninguna responsabilidad de orden sancionador debe llegar al veterinario en cuestión ni, por supuesto, responsabilidad en el orden de compensación de daños y perjuicios al ganadero ya que el veterinario ha realizado su cometido conforme a los criterios exigibles de la buena praxis profesional, con la diligencia debida. Quizás sea aconsejable que estas instrucciones o explicaciones fueran ser impartidas por escrito dando así mayor seguridad a todos los agentes que intervienen en el proceso productivo. ■

BUFETE ANTONIO FONT

Exploración Física general: Tª 39,8 ºC; deshidratación del 8-10 %; linfadenopatía generalizada; taquicardia y aumento de los ruidos pulmonares; palpación abdominal dolorosa, sobre todo en la zona craneal; edema de cornea bilateral.
Exploración oftalmológica: test de shrimer 5mm en ambos ojos; fluoresceína negativa, quemosis y secreción purulenta.

PRUEBAS COMPLEMENTARIAS:

CBC:

- serie blanca: ligera linfopenia 0,40 K/µL (0,5-4,90)
- serie roja: HCT 46,8% (37-55) HGB 18,3 g/dL (12-18) y MCHC 39,2 g/dL (30-37,5)
- serie plaquetária: sin alteraciones

BIOQUÍMICA:

ALB:1,1 g/dL (2,3-4,0), ALKP: 64U/L (23-212), ALT: 140U/L (10-100), AMYL: 520U/L (500-1500), UREA:11mg/dL (7-27), CA:10mg/dL (7,9-12) CHOL:164mg/dL (110-321), CREA: 0,8 mg/dL (0,5-1,8), GLOB: 6,1g/dL (2,5-4,5), GLU:80mg/dL (74-143) PHOS: 5,6mg/dL (2,5-6,8) TBIL:<0,1mg/dL (0-0,9), TP: 7,2 g/dL (5,2-8,2).

¿QUÉ LESIONES OCULARES PRESENTA?

Edema corneal y uveitis anterior, a está lesión se la denomina comúnmente como OJO AZUL o KERATITIS AZUL.

A la vista de las lesiones y de la bioquímica sérica **¿Cuál es el diagnostico diferencial y el diagnóstico más probable?**
El diagnostico diferencial que se establece es:
- Hepatitis Infecciosa Canina
- Moquillo canino
- Leishmaniosis
- Erlichiosis

En nuestro caso, se trataba de una hepatitis infecciosa canina.
La hepatitis infecciosa canina está producido por el adenovirus canino tipo 1 (CAV)-1, que es antigénicamente y genéticamente distinto al adenovirus canino tipo 2 (CAV)-2, responsable de la tos de las perreras. El (CAV)-1 es un virus altamente resistente en el ambiente, pero se puede inactivar con yodo y calor (50-60ºC). Afecta fundamentalmente a perros, zorros y otros carnívoros silvestres. El virus puede ser excretado por orina de 6 a 9 meses después de la infección. La transmisión se produce por contacto directo (vía oronasal) e incluso por ectoparásitos.
Tras el contagio del animal, el virus se localiza en un principio en las tonsilas y de ahí se distribuye por los vasos linfáticos hasta alcanzar el torrente sanguíneo en 4-8 días, desde donde alcanza rápidamente todo el organismo. En ese punto, el perro excreta el virus vía saliva, orina o heces.
El órgano diana es el parenquima hepático, en el que puede producir necrosis centrolobulillar; y el endotelio vascular de otros órganos, en especial el riñón, donde puede provocar daño en el glomerulo o afectarse por el depósito de inmunocomplejos.
A nivel hepático puede provocar insuficiencia hepática y encefalopatía hepática (que genera signos de SNC como convulsiones, depresión e incluso coma), siendo el daño hepático la causa de muerte más frecuente.

Las complicaciones oculares ocurren en un 20% de los casos. El virus penetra en el humor acuoso y se multiplica en el endotelio corneal, provocando una severa uveitis anterior y edema corneal. Esta uveítis y el edema son normalmente autolimitantes (21 días después de la aparición de los síntomas), aunque las complicaciones (glaucoma y/o hidroftalmos) son posibles.
Otras complicaciones menos frecuentes son: pielonefritis o CID.
La hepatitis infecciosa canina se presenta en perros menores de un año generalmente no vacunados. Algunos de estos animales mueren de forma súbita después del inicio de los signos clínicos (algunos propietarios creen que su animal ha sido envenenado). Los que sobreviven a la fase hiperaguda de la enfermedad, son presentados en consulta con un cuadro de vómitos, dolor abdominal y diarrea que puede ser o no hemorrágica.
El tratamiento es sintomático, requiriéndose generalmente la hospitalización del animal. El empleo de inmunomoduladores (interferon) parece ser de utilidad.
La vacunación a partir de las 7 semanas de edad y los recuerdos anuales son la mejor medida profiláctica.

Manuel Ruiz, José Marín, Mireia Mayol
Hospital Veterinari Calandri

rectificam el cas clínic anterior

En la resolució de l'anterior cas clínic, presentat per la Clínica Canis, es produí un error en la col·locació d'una imatge, quan es repetí la foto de l'esquerra, de la transposición corneoescleral. En el seu lloc, hauria d'haver aparescut la imatge de la dreta, que és la foto de Petita un mes després de la cirurgia. Demanam disculpes per aquesta errada.

TecnoProfesional: disfrute de una tesorería equilibrada

Col·legi oficial de veterinaris de les illes balears

TecnoProfesional es **un crédito permanente que le permitirá equilibrar su tesorería** con un **interés preferente,** que se aplica sólo a la cantidad utilizada y durante el tiempo en el que disponga del dinero:

- Sin comisión de estudio ni de apertura
- Sin gastos de formalización
- Sin gastos de no disposición
- Sin gastos de renovación
- Sin gastos de intervención

Aproveche una vez más las **ventajas exclusivas** que TecnoCredit le ofrece **solo por formar parte del Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears.**

TecnoCredit le dejará un buen sabor de boca

Llévese este exprimidor Kenwood de regalo(1) al hacerse cliente de TecnoCredit.

(1) Promoción válida hasta finalizar existencias (500 uds.), por la apertura de una TecnoCuenta con un saldo mínimo de 300 €.

Infórmese en cualquier oficina SabadellAtlántico o Solbank, llamando al **902 323 555** o en **tecnocredit.com**

Grupo Banco Sabadell

TecnoCredit

B S

SEGURO MULTIRRIESGO DE EMBARCACIONES

Para una navegación segura

En A.M.A.
hemos aumentado
las coberturas de su seguro,
para que disfrute del mar
como nuestros mutualistas
merecen.

nuevas ventajas

- Responsabilidad Civil Voluntaria
- Pérdida Total
- Averías Particulares
- Robo
- Efectos Personales

Contacte con nosotros, **nuestros precios**
le sorprenderán

Calidad y **Profesionalidad**
son nuestro mayor compromiso con nuestros mutualistas

40 años asegurando a los profesionales sanitarios

A.M.A.
agrupación mutual aseguradora
LA MUTUA DE LOS PROFESIONALES SANITARIOS

Infórmate sobre todos nuestros Seguros y Servicios:

- A.M.A. Palma de Mallorca **971 714 982**
  Barón de Pinopar, 10 07012 PALMA DE MALLORCA
  pmallorca@amaseguros.com
- A través de internet: **www.amaseguros.com**